

MARJAN LOBODA

ZASIDRANI IN POVEZANI

Govor na 43. Slovenski dnevu, 11. oktobra 1998
v Našem domu v San Justu

Letos poteka 50 let, ko smo se slovenski begunci pred diktatorskim komunističnim režimom razpršili po svetu. Velika večina za vedno. Po treh letih potikanja po begunskih taboriščih v Avstriji in Italiji se nas je dobesedno ustavil v gostoljubni Argentini in tu začel novo življenje. Od mogočnih Andov, od bariloških jezer pa do obale Reke srebra in Atlantika utripajo slovenska srca. Nismo šli v svet razočarani. Ljubili smo domovino, katero smo morali nasilno zapustiti, in hoteli smo ostati Slovenci.

Hitro smo spoznali, da se bomo le med seboj trdno povezani mogli ohraniti v tujem okolju. Pred 50 leti je zaživel Društvo Slovencev, danes Zedinjena Slovenija, naša prva in krovna organizacija. Nastala je naša organizirana skupnost. To je naša Slovenija v svetu. Zrastla je iz ljubezni do slovenstva, živi iz zaveze zvestobe Bogu in narodu. Sad neizmerne idealizma naštetih slovenskih ljudi, ki so upali proti upanju in še upajo, da njihova žrtev ne bo zaman. V njej rastemo, v njej živimo, naša je, radi jo imamo. Ima morda svoje posebnosti, a kdo nam more osporovati naše slovenstvo! Zato s ponosom poznamo: Kjer rod je moj, kjer sin je tvoj, tam si Slovenija.

Kaj vse se je zgodilo v teh 50 letih, z nami, z našo domovino, z vsem svetom!

Na prestol sv. Petra je prišel član nam sorodnega poljskega naroda, največja osebnost tega stoletja, papež Janez Pavel II., ki je bistveno pripomogel, da se je zrušil zloglasni berlinski zid in z njim zločinska struktura komunizma tudi v naši domovini Sloveniji.

Izpolnil se je sen številnih slovenskih rodov: samostojna slovenska država. Kako ne bi bili veseli tega mi, ki smo o tem pisali in govorili, ko so še mnogi to imeli za čisto utopijo! To nam daje tudi pravico in dolžnost, da se še trudimo, da bo ta slovenska država kmalu srečen dom vsem, ki v njej prebivajo, pa tudi nam, ki daleč od nje ohranjamo slovensko zavest. Če in kadar pozarjamo na napake in pomanjklivosti Slovenski družbi, to delamo iz

ljubezni do domovine. Odločno zavračamo zato očitke, da s tem nasprotujemo slovenski državi.

Prav letos se je tudi uspešno zaključil uradni postopek proglatitve za blaženega velikega Slovenca, svetniškega škofa Antona Martina Slomška. Verno slovensko ljudstvo je dobilo v njem vzornika in priprošnjika.

Prvič v tem stoletju postal kardinal sv. katoliške Cerkve Slovenec, begunec, torontski nadškof, dr. Alojzij Ambrožič, katerega je prav danes z vsemi častmi sprejela slovenska Cerkev v ljubljanski stolnici. Kako bi ne bili veseli in ponosni, da je tudi sedanji ljubljanski nadškof in metropolit dr. Franc Rode delil z nami pot begunstva in zdomstva.

Vsi ti in še drugi dogodki nas navdajajo z veseljem upanjem, da je teh 50 let bilo za nas in za slovenski narod pravi blagoslov. Mi namreč nismo ohranjali skupnosti samo zaradi samoohranjanja, ampak tudi z namenom, da pomagamo do uveljavljanja v domovini tistih vrednot, ki so po našem prepričanju nujne za zdrav razvoj in srečo slovenskega naroda. Ko je Slovenija skoro pol stoletja ječala pod komunistično diktaturo, smo mi skušali ohranjati vse tiste vrednote, ki so bile doma zatirane in zaničevane. Bolj ko so nas obkladali s psovki in izdajstvu in kolaboraciji, bolj smo gojili slovenski jezik in slovenske navade. Po naših skupnih in zasebnih domovih je na častnem mestu križ, podoba brezjanske Marije, slika škofa Slomška in škofa Barage. Kakšne slike so obešali v svojih stanovanjih in po javnih prostorih tisti, ki še danes pogrevajo laži o naši politični emigraciji, mi vemo, čeprav se zdi, da so oni to že pozabili.

Ko po 50 letih ocenjujemo svoje delo, smemo reči, da smo se hvala Bogu prav odločili. Sledili smo idealom slovenstva in krščanstva, za katere so žrtvovali svoja življenja naši nepozabni domobranci in drugi mučenci za pravo ceno človeka in svobodo slovenskega naroda. Sledili smo vodilu škofa Slomška, da naj nam bo „materin jezik ključ, sveta vera pa luč do zveličavne narodne omike“. Sledili smo naročilom velikana ljubezni in žrtve za slovenski narod, škofa-begunca dr. Gregorija Rožmana, ko je dejal: „To vas prosim in želim: ...Vse dni svojega življenja imejte Boga pred seboj. Ohranite si vero in utrdite se v njej.... Držite se skupnosti, za vsako ceno se je držite, da se boste ohranili in si med seboj pomagali.“

Sledeč tem naukom so naši dobri duhovniki z žrtvami in trudom organizirali slovensko dušno pastirstvo. Vzcvetele so verske, apostolske in mladinske organizacije. Nastali so pevski zbori, naši prvi ambasadorji v velikem svetu. Bogato je cvetela odrska umetnost. Lepo število mladih umetnikov na raznih področjih umetnosti je doseglo lepe uspehe v velikem svetu. Kulturni delavci so ustanovili svojo organizacijo, ki je med drugimi dosežki ohranila za slovensko slovnost prave zaklade, kar je danes priznано tudi v domovini. Naši ljudje so v argentinski družbi splošno priznani kot pošteni in

Drobnič izstopil iz Društva državnih tožilcev

Generalni državni tožilec Anton Drobnič je 12. oktobra na predsednico Društva državnih tožilcev Zdenko Cerar naslovil pismo, v katerem jo obvešča, da izstopa iz omenjene stanovske organizacije. Zapisal je, da so od letošnje pomladi dalje -ko se je približal konec njegovega mandatu - nekateri vidni predstavniki in člani društva začeli proti njemu politično gonjo, ki se je v zadnjih mesecih iztekla v sistematično blatenje in omalovaževanje, tako njega in njegovega dela kot celotnega državnega tožilstva. „Ker se društvo od teh izjav ni niti distanciralo, temveč nasprotno - njegovi člani so to potencirali, sem iz društva izstopil,“ je povedal Drobnič.

„Številnimi neposrednimi ali posrednimi obtožbami, ki so pogosto bile le namigi

in pogosto čiste laži, so v javnosti ustvarili vtis, da državno tožilstvo pod mojim vodstvom deluje povsem politično, nestrokovno in neenotno, da sem ustanovil nezakonito 'izredno' tožilstvo za svoje politične namene, da sem povzdignil samo nekatere tožilce in vse druge zamolčal, da zapostavljam drugače misleče, da v državnem tožilstvu ni nobenega napredka, izobraževanja in posvetovanj, nobenih navodil, pravil in usmeritev, da ni nobenih učinkovitih mednarodnih povezav itd., da sem torej - iz prej cvetočega in nepolitičnega - ustvaril slabo, nestrokovno in neučinkovito politično tožilstvo,“ je v pismu zapisal Drobnič, in dodal, da je društvo molčalo, čeprav se zna oglasiti celo v manj pomembnih stvareh.

Pretep v parlamentu

16. oktobra je na seji v parlamentu poslanec Jelko Kacin (LDS) „s časopisom Delo“ napadel opozicijskega poslanca Iva Hvalico (SDS).

Napadeni opozicijski poslanec Hvalica je neposredno po škandalu ocenil, da je poslanec vodilne vladne stranke očitno izgubil živce. „Nenadoma je planil name in me začel tolči po glavi,“ je pojasnil Hvalica in dodal, da je pri tem najprej pomislil, da udarca ne sme vrniti, ker je vendar v parlamentu.

Povod za obračunavanje pa je po Hvaličinem mnenju v tem, da je Jelka Kacina dan pred tem kritiziral zaradi pisanja Slovenskih novic o neki sporni ograji. Hvalica je še napovedal, da bo poslanca LDS in predsednika parlamentarnega odbora za mednarodne odnose tožil.

Jelko Kacin je dejal, da Hvalica v svojih

nastopih v državnem zboru grobo žali poslance in predstavnike vlade. „Imam zelo visok prag tolerance, vendar tudi osebno dostojanstvo. Ko pa so stvari prišle tako daleč, sem se odločil, stopim do gospoda Hvalice in ga nekajkrat pritisnil z današnjim Delom po obrazu,“

Omenjeni incident so na seji kolegija obsodili oziroma obžalovali vsi predstavniki poslanskih skupin. Poslanska skupina SDS bo v prihodnjih dneh zahtevala, da državni zbor Kacina razreši z mesta predsednika odbora za mednarodne odnose. Poslanska skupina SKD pa je ocenila, da je Kacin „na nedopusten in sramoten način“ fizično napadel Hvalico, obenem pa izrazila pričakovanje, da bo Kacin sam, predvsem pa njegova poslanska skupina poskušala izbrisati „ta madež svoje stranke z zamenjavo poslanca“.

spodobni in so tudi na gospodarskem področju mnogi dosegli lepe uspehe. Vse naše delo je vseskozi zvesto spremljal naš svoboden tisk, vez med nami, s svetom in domovino.

Srčika vsega našega dela pa so bile naše sobotne osnovne šole, katerim se je po nekaj letih pridružil še srednješolski tečaj. Prav ti šolski tečaji so posredno priklicali v življenje tudi naše krajevne domove, v katerih so našli primerne prostore. Brez šolskih tečajev bi naši domovi kmalu postali le zbirališče upokojencev, tako pa še danes v njih kipi življenje, ki ga prinese otroški živ-zav in mladina, ki tam igra šport, poje in se zabava. Ti domovi, slovenske trdnjave imenovani, so danes glavni stebri naše skupnosti.

Za vsem tem pestrim življenjem pa stoji tisto drobno delo, poihavadi malo vidno, ki ga opravljajo naši številni javni delavci, ki se zbirajo teden za tednom na sejah in sestankih, kjer načrtujejo in vsklajajo vso to dejavnost. To je naša organizirana skupnost, brez katere nas bi že zdavnaj več ne bilo. Ni čudno, da je

prav ta vedno bila in je še danes trn v peti vsem, ki ne prenesajo svobodne slovenske politične emigracije v Argentini.

Naj bo ta 50 letni jubilej za nas priložnost, da pogledamo tudi naprej. Na pragu tretjega tisočletja je tudi pred nami izziv: Kako stati in obstati! Stati in obstati trdno zasidrani v deželi v kateri živimo, pa obenem globoko povezani z domovino svojih prednikov. Ko vidimo sadove, ki smo jih dosegli v preteklih 50 letih, ko smo sledili vrednotam in naukom, ki so nam jih dali naši predniki, je najbolj naravno in pametno, da se teh tudi v bodoče držimo. Novi rodovi bodo prav gotovo prinesli nove prijeme, nove načine, a ohranijo naj v bistvenem isto smer v zvestobi sebi in poslanstvu, ki so ga prejeli od svojih očetov. Ohranjajmo in izboljšujmo to, kar že imamo! Ne pozabimo, da smo mučencev in junakov rod, ker v tem je naš moč. Gradimo med nami bratsko skupnost v ljubezni in spoštovanju! To bo nam v korist, Sloveniji v čast, Argentini in vsej človeški družbi pa v blagodejen razvoj.

Pri tem nam Bog pomagaj!

STRAN 4-5:

43. Slovenski dan

Zgodilo se je v Sloveniji...

ZAŠČITNI ZAKON ŠE NE TAKO KMALU

Predstavnik stranke Slovenska skupnost (SSK), predsednik Bernard Špacapan in član deželne tajništva Damjan Terpin iz Trsta sta se srečala z južnotirolskim poslancem Karlom Zellerjem, ki je podpredsednik komisije za ustavne zadeve poslanske zbornice. Zeller je 30. septembra predsedoval seji, na kateri se je začela obravnavati zaščitni zakon za Slovence v Italiji. Špacapan in Terpin sta se mu zahvalila za pozornost, ki jo posveča problematiki slovenske manjšine, ter mu izročila dokument s stališči SSK o zakonskem osnutku poročevalca Masellija. Poslanec Zeller je ob tem opozoril, da se bo zaradi vladne krize postopek za odobritev zaščitnega zakona verjetno spet ustavil.

O FINANCIRANJU SLS

Pop TV je pridobila dokumente, ki kažejo na morebitno nelegalno financiranje Slovenske ljudske stranke (SLS) s strani podjetja SCT, ki gradi ceste. Iz dokumenta - položnice je razvidno, da naj bi SCT marca letos nakazal skoraj 19 milijonov tolarjev podjetju Indes d.o.o., kateri lastnik je bivši obrambni minister Tit Turnšek. Denar naj bi bil firmi, ki naj bi se uradno ukvarjala s projektiranjem, nakazan za zagonske stroške. Spiski Agencije za plačilni promet kažejo, da je Indes že teden dni zatem nakazal štiri milijone tolarjev na račun SLS in dva milijona tolarjev na račun Brazd.

Križev pot Slovencev

KOČEVSKI ROG, 1998

TRINAJSTA POSTAJA

Mrtvi. Matere niti mrtvih sinov ne smejo vzeti v naročje.

KUČAN IN NUNCIJ

Predsednik republike Milan Kučan je sprejel apostolskega nuncija Edmunda Farhata, s katerim se je pogovarjal predvsem o pripravah na obisk papeža Janeza Pavla II. prihodnje leto v Mariboru, ko naj bi škofa Antona Martina Slomška razglasil za blaženega. Predsednik Kučan je sogovornika obvestil, da bo vlada na njegov predlog o tem vabilu odločala na svoji četrtkovni seji. Pogovarjala sta se tudi o odprtih vprašanjih in potrebi po intenziviranju dela v vladni in cerkveni komisiji, ki bi že moralo dati tudi konkretne sadove.

ŠTUDENTJE ŠTRAJKAJO

Študentski svet filozofske fakultete je skupaj s fakulteto pripravil bojkot predavanj od ponedeljka pa do petka, 23. oktobra. Za bojkot so se odločili, ker upravni odbor univerze v Ljubljani filozofski fakulteti ni namenil vsega denarja, namenjenega njihovim programom. Zaradi tega filozofska fakulteta ne more izvajati vseh programov. V času bojkota bodo študentje fakultete organizirali tek po stopnicah fakultete.

SKD NASLOVILA ZAHTEVE NA VLADO

Poslanska skupina Slovenskih krščanskih demokratov je 13. oktobra na vlado naslovila zahteve v zvezi z aktualnim dogajanjem. Ugotavlja, da vladajoča koalicija, ki jo bremeni vse več korupcije, dokazuje, da ni sposobna voditi države. Poleg tega v sporočilu za javnost izraža zaskrbljenost, da se vlada ni pripravila na uveljavitev pridružitvenega sporazuma z EZ. Od vlade tudi zahtevajo, naj zaključi proces lastninjenja v skladu z zakoni in brez uveljavljanja političnih interesov vladnih strank v njem ter ugotavlja, da popotresna obnova Posočja še ne poteka s potrebno intenzivnostjo.

ZAŽGAL SLOVENSKO ZASTAVO

Velenčan Mitja Švigelj je 19. oktobra v znamenje protesta nad odločitvami organov pregona in ravnanjem nekaterih politikov, ki jih je opozarjal na dogajanje v podjetju Hmezad Export Import in v državni hmeljni komisiji, pred parlamentom zažgal slovensko zastavo. Švigelj so po sežigu zastave na pogovor odpeljali policisti, popoldan pa se je vrnil pred parlament, kjer nadaljuje svojo že četrto gladovno stavko. Policisti so tožilstvu že poslali kazensko ovadbo. Švigelj se je za to dejanje, ki je po slovenski zakonodaji kaznivo, odločil zavestno. Pred leti naj bi odkril, da so kar desetkrat cenejši hmelj iz vzhodne Evrope mešali s slovenskim in ga po Evropi prodajali kot zlahten savinjski hmelj. Ministrstvo za kmetijstvo naj bi izdajalo lažna potrdila o geografskem izvoru hmelja.

ODNOSI MED CERKVIJO IN DRŽAVO

V Ljubljani sta se 19. oktobra za zaprtimi vrati sestali komisija Slovenske škofovske konference in komisija vlade za rešitev odprtih vprašanj Rimskokatoliške cerkve. Cerkevno komisijo je vodil dr. Anton Stres, vladno pa minister za pravosodje Tomaž Marušič. Na sestanku so soglasno sklenili, da je treba pogovore o odprtih vprašanjih med cerkvijo in državo nadaljevati, da pa bi to delo pospešili, nameravajo oblikovati nekaj strokovnih skupin, med njimi najprej skupino za ugotavljanje pravnega statusa Rimskokatoliške cerkve ter skupino za področje šolstva, zlasti glede statusa teološke fakultete. Cerkevna stran je poudarila, da je zanjo edini namen teh pogovorov in pogajanj „končna sklenitev enega ali več mednarodnih sporazumov med Republiko Slovenijo in Svetim sedežem“, ker je to zanjo „edino možno v tej situaciji“.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerli

Iz tedna v teden se menja središče pozornosti v argentinski politiki. Včasih je na površju vprašanje korupcije, nato zadeva orožja, morda problemi v sodnih ustanovah, mnogokrat pa notranji zapleti v strankah. Junak tega tedna pa je brez dvoma guverner Duhalde, ki je s svojimi pristaši po dolgih letih znova napolnil Majski trg.

DOBLJENA STAVA

Majski trg je že od leta 45 bistveni sestavni del peronistične folklorne. Priznati pa je treba, da je zadnja leta zašel nekoliko v zaton. A ne zato, ker bi izgubil na privlačnosti. Nasprotno, le prevelik je postal za sedanje politično-sociološke razmere. Trg ni majhen in če človek ne more zbrati vsaj 50 tisoč duš, se kaj hitro pozna in praznina kar kriči v nebo osamljenost države, ki je shod sklical. Marsikdo se je že opeknel.

Za prvi shod svoje volilne kampanje je Duhalde izbral Majski trg. Mnogi opazovalci so nejevolno gledali, ker je bila stava visoka. Če bi bil trg le preveč prazen, bi bila to blamaža, ki bi mogla usodno škodovati njegovim načrtom. Bolj primeren bi bil manjši stadion, kot se je tega poslužil njegov tekmeč Ortega z lepim uspehom.

Duhalde dobro ve, da mora postaviti visoko, če hoče doseči zastavljene cilje. Njegov položaj ni lahek. Pred sabo nima le kandidatov opozicije, temveč ima med nasprotniki močne vladne kroge, ki si želijo za peronističnega kandidata kogarkoli, samo njega ne. Dobro se zaveda tudi, da mora pokazati moč, ki je nima niti sedanji predsednik. Njega je že prisilil, da se je moral odpovedati sanjam tretje kandidature. Sedaj skuša dokazati, da je bolj peronist in da ga prekaša tudi v kontroli partijskega aparata. Zato Majski trg.

Priznati moramo, da mu je poteza uspešna. Trg je bil nabito poln in opazovalci so naračunali kakih 80.000 prisotnih. Uspeh je moral priznati celo vlada in sam predsednik Menem se je o zborovanju pohvalno izrazil. Seveda, usluga za uslugo: Duhalde v svojem nagovoru ni ponovil običajnih kritik na predsednika. Obratno, izrazil je ponos, da je nekaj časa kot podpredsednik spremljal Menema na poti potrebnih in uspešnih sprememb.

To Duhaldejevo zadržanje pa je v zvezi tudi s pogajanjem pred shodom. Iz samega vrha vlade so ga hoteli prepričati, da naj shod organizira kje drugje, ne pred nosom predsednika. Da bi pomiril duhove, je obljubil, da predsednika ne bo napadal. To je tudi izpolnil in še dopolnil s pohvalo.

Kdor pa z vsem tem ni zadovoljen, je prav Ramon Ortega. Bivši tukumanski guverner in uradni kandidat menemizma vedno bolj jasno spoznava, da je njegova kandidatura za menemiste neke vrste mašilo, dokler ne najdejo drugega (predsednikov brat Eduardo?), ali ne pridejo do kakega sporazuma z Duhaldejem. Potem, ko je na svoj prvi volilni shod privabil kar 20.000 pristašev, kljub temu da mu je strankarski aparat odpovedal (ga bojkotiral?), je Ortega mislil, da mu je pot bolj uglasjena. Duhaldejeva množica ga je prepričala, kako stvari realno stoje in kam se nagiba aparat stranke, vsaj v odločilni provinci Buenos Aires.

ŠIBKI ADUTI

Tisti krogi v peronizmu, ki se ne morejo sprijazniti z Duhaldejevo kandidaturo, pa upravičeno vidijo senčne strani guvernerjevega nastopa. Tu lahko beležimo težave, ki jih ima Duhalde s svojimi pristaši. Med njimi teče huda bitka, ker marsikdo upa na guvernersko kandidaturo. Položaj se je tako zapletel, da je guverner moral slišati grožnjo, da mu umaknejo podporo („ne bo

ljudi“), če bi na lastno pest imenoval naslednika. S tem računa tudi Ortega, ki je močnemu predsedniku državne poslanske zbornice in enemu izmed guvernerskih predkandidatov Albertu Pierriju ponudil, naj se preseli v njegove vrste, kjer mu je guvernerska kandidatura zagotovljena.

Druga senčna stran Duhaldeja pa je ta, da v notranjosti države nima močnih opor. Guvernerji so večinoma na Menemovi strani in sploh po provinciah ne vzbujajo simpatij. Zato smo zadnje čase lahko zasledili pritisk vlade na Reutemanna, da bi se on približal menemizmu, tudi celo kot predsedniški kandidat. Bojijo se namreč, da bi Reutemann končno sklenil zvezo z Duhaldejem in mu nudi tisto zaslombo v notranjosti, ki je guverner sam nima in ki jo krvavo potrebuje.

Pa še en činitelj je treba upoštevati. Duhalde se nikdar ni odpovedal želji, da bi poleg predsedništva zavzel tudi vodstvo peronizma. Še več, vsi njegovi koraki so jasno usmerjeni tudi k temu cilju. Menem pa bi bil pripravljen sprejeti marsikaj, celo Duhaldejevo predsedniško kandidaturo; na noben način pa ni pripravljen odpovedati se vodstvu stranke. Pred kratkim je skušal sklicati strankin kongres, kjer naj bi določili novo vodstvo, brez predsedniških kandidatov (torej brez Duhaldeja). Poteza se mu je izjalovila, ker je Duhalde sodnijsko dosegel, da so sklic proglasili za neveljaven. Sodnica Servini de Cubria, ki je to odločila, je sedaj pod stalnim pritiskom vlade, medtem ko je postopek že prešel na sodnijsko zbornico.

Še zadnja omemba peronističnih zapletov. Po tem novem čudnem sistemu določanja senatorjev (večinska stranka dva, opozicija enega) so iz Tucumana poslali kar dva senatorja za eno samo mesto v državni kongres. Eden od teh je Ramon Ortega, druga pa je dosedanja senatorica Olijela del Vale Rivas. Prvega so izvolili v provincijski zbornici, drugo na strankarskih volitvah, katere je potem potrdil še krajevi pristojni sodnik. Sedaj je državni senat pristojen, da odloči, kateri od obeh naj končno zasede prazen sedež. V senatu ima peronizem lastno večino, a čudno, prevladuje Duhaldejeva povezava, ki je menemizmu že marsikatero zagodla. Ortega je besen, ker vidi da ga nenehno izigravajo. Končno besedo bo imel predsednik Menem ob povratku s potovanja po Evropi.

NEVAREN SMODNIK

Da pa ne bomo govorili samo o strankarski politiki, omenimo še novice v zadevi orožja. Te dni je moral sedanji delavski minister Erman Gozalez v poslansko zbornico, kjer je celih sedem ur odgovarjal na razna vprašanja v zvezi s to afero. Dejansko je vso krivdo zmetel na zunanje-ga ministra (Di Tella) in na Camiliona, ki ga je nasledil na obrambnem ministrstvu. Škandal vedno bolj raste. Sedaj so aretirali generala Vicaria, ki je obtožen zaradi prodaje 230 ton smodnika na Hrvaško.

Vladi je ta stvar neljuba, zlasti še ker sodnik Speroni vedno bolj poglablja raziskovanje. Zato se je odločila za pot, ki ji je že nekaterikrat prinesla ugodne rezultate: celotno afero skuša postaviti pred Vrhovno sodišče. Za to se lahko poslužijo postopka „per saltum“, da Vrhovno sodišče prevzame celoten proces, na da bi bilo treba izpolniti vse vmesne korake.

Vprašanje je sedaj, ali bo najvišji sodni organ poslušen kot doslej in če bo dovolj hiter. Raziskava namreč čvrsto napreduje. Seveda, vlada bi se tako rešila velikega problema. A cena bi tudi bila visoka. Obtožbe korupcije in sodne odvisnosti so na dnevnem redu in se poznajo tudi, ko se izvajajo ankete z obrazom, obrnjenim v prihodnje predsedniške volitve.

Načrti za 3. svetovno vojno v maju leta 1945

Pred kratkim je londonski dnevnik The Daily Telegraph objavil dozdaj tajne dokumente o načrtih za vojaške operacije, ki bi bile tako nepričakovane, da so jih upravičeno imenovali „nezamišljive“. Po teh načrtih bi ZDA in Velika Britanija 1. julija 1945 napadli Sovjetsko zvezo s pol milijona vojakov, pri čemer bi jima pomagalo 100.000 bivših nemških dezerterjev. Šef vojnega kabineta Hastings Ismay je te načrte predložil W. Churchill 22. maja 1945! Sicer so vojaški poveljniki 8. junija sporočili, da niso pripravljeni na tak napad, ki da bi moral biti hiter in uspešen. A Churchill jim je še isti dan naročil, naj pripravijo obrambni načrt. Kar pomeni, da se je resno bal sovjetskega napada, do katerega bi lahko prišlo že tedaj ali kdaj kasneje.

Vemo, da se je nato mednarodno razmerje spremenilo v „mrzlo vojno“. Toda navedeno dejstvo daje prav vsem tistim, ki so računali na možnost 3. svetovne vojne. Predvsem pa daje prav vsem tistim, ki so bili prepričani, da je bil med demokratičnim zahodom in boljševiškim vzhodom nepremostljiv prepad.

Načrt je predvideval samo napad na Sovjetsko zvezo, verjetno predvsem zato, da bi rešili Poljsko pred komunističnim jarmom. Toda tedanja tesna povezanost jugokomunistov s Stalinom in Sovjetsko zvezo, katerim so bili dolžni za svojo strahovlado, bi neizogibno tudi Jugoslavijo zavedla v vojno na sovjetski strani!

Pomislmo sedaj na to, da so od istega 22. maja 1945 angleški častniki začeli z nasilno vrnitvijo slovenske narodne vojske tistovcem. Medtem ko najvišji poveljnik britanskih čet načrtuje napad na Sovjetsko zvezo (in njene satelite), častniki tretje in še nižje ravni pošiljajo v smrt usposobljene, idejno jasne in v borbah prekaljene vojake, ki bi jim mogli pomagati pri izvedbi „nezamišljenega načrta“.

Prepričan sem, da je bilo bolj modro ustaviti načrtani napad. Vojna ne prinese rešitve, pač pa veliko gorja. Seveda pa se smemo vprašati, ali 45-letno (oz. za ZSSR skoraj 75-letno) trpljenje milijonov oseb pod komunističnimi režimi ni bilo hujše kakor morebitna vojna... Gledano iz zgodovinskega vidika pa je nedvomno bolje, da se je komunizem nekako sam v sebi zrušil zaradi notranjih protislovij svojega nauka in zaradi nesposobnosti, da bi človeku pri-

nesel blagostanje, srečo in obljubljeni raj na zemlji.

Dejstvo o načrtovanem napadu na ZSSR postavlja v posebno luč tudi takó ponavljanje govora o „zavezništvu“ med zahodnimi zavezniki in Titovimi gverilskimi odredi, oz. njegovim kasnejšim nezakonitim režimom. Zdaj je jasno, da takega zavezništva vsaj od konca 2. svetovne vojne ni bilo, oz. da zahodni zavezniki niso nikoli verovali vanj, ali pa so to vero vanj takoj izgubili. Vsak misleči človek, ki vsaj malo pozna komunizem, pa dobro ve, da je bilo za sovjetsko zavezništvo samo kratkotrajno sredstvo na revolucionarni poti do obvladovanja sveta, kar so za časa mrzle vojne dokazovali s t. im. politiko salame: danes en reženj, jutri drugega... Tako so zasvojili del Evrope, skoro vso Azijo in Afriko ter začeli z Južno Ameriko... Mi pa, kljub tolikerim razočaranjem, nikoli nismo nehali pričevati za načela, ki so v bistvu bila skupna zahodnim zaveznikom!

Načrt o napadu bo nekatere obvezal, da bodo začeli drugače gledati na Angleže in angleško politiko, predvsem na Churchilla. Ni bil Churchill tisti, ki je narode Jugoslavije v Jalti prisvojil Sovjetski Zvezi, ampak Roosevelt in to zaradi naivnega zaupanja. Tako ne bomo mogli zmerom vse krivde za vetrinjsko veležaloigro metati na „perfidnega Albiona“.

Najbolj važni zaključek objave teh tajnih načrtov pa je potrdilo tega, o čemer smo bili vedno prepričani: niso bili v zmoti vsi tisti, ki so se doma še za časa vojne - okupacije - revolucije uprli komunističnemu nasilju, s katerim si je hotel osvojiti Slovenijo. Resda je v tem uspel za nekaj let (kaj je 45 let za 1400-letni narod!). A prepričani smo, da ga je prej ali slej slovenski narod popolnoma zavrnil ter bo tako - če uporabljamo Marxovo izrazje - dokončno iztrgal iz sebe zatiralca, ki se je (gledano s strani zatiranega, nevede ali nehote) zakotil v mišljenju in ravnanju zatiranega.

Dr. Jože Rant

Slovenski tisk v ZDA in Kanadi

V ponedeljek, 5. oktobra, so v galeriji Družina na Krekovem trgu v Ljubljani odprli razstavo Slovenski tisk v ZDA in Kanadi v letih od 1940 do 1997. Razstavo, ki bo odprta do 23. oktobra, je pripravil raziskovalni inštitut Studia Slovenica pod vodstvom dr. Janeza Arneža.

Najstarejši slovenski časopis Amerikanski Slovenec je letos v 108. letu izhajanja, Ameriška domovina obhaja stoletnico življenja v Clevelandu v Združenih državah. Veliko slovenskih listov, ki so nekoč izhajali v Ameriki, je že zamrlo, mnoge čaka podobna usoda. Vendar so vsi listi izpolnjevali večje ali manjše kulturno in družbeno poslanstvo med slovenskimi izseljenci.

Kot ugotavljajo organizatorji razstave, so slovenski tiski ne glede na to, kje izidejo, del narodove kulturne dediščine. Tisti tiski, ki so nastali zunaj matične domovine, sedaj Republike Slovenije, pa imajo še dodaten pomen. Prikazujejo namreč stopnjo slovenske navzočnosti v tujem svetu, obenem pa so mera nacionalne zavednosti slovenskih izseljencev in njihovih potomcev. Razodevajo tudi, koliko je slovenska skupnost v določenem delu diaspore še živa in željna samoohranitve, saj je slovenska beseda tista identifikacijska oznaka, ki resnično opredeli narodno skupnost.

Volitve podpredsednika SKD

Skoraj pol stoletja je Slovenija živela v ideološkem in političnem enoumju. Naša demokratična izseljenska skupnost pa je nadalje gojila politično življenje in ohranila tudi strukturo svojih strank, a seveda zaradi okolišnosti oddaljeno od realnega izvajanja političnih postavkov. Po demokratizaciji in osamosvojitvi pa se je pokazala zgodovinska potreba, da se politično življenje v domovini in izseljstvu srečata na skupni točki. Konkreten primer takega srečanja je prav stranka SKD.

Na kongresu Slovenskih krščanskih demokratov v Ljubljani v mesecu oktobru 1994 je bil ob sodelovanju delegatov iz zdomstva sprejet nov Statut stranke, ki med drugim predvideva reorganizacijo vodstva ter izrecno vključuje aktivno prisotnost in sodelovanje članov zunaj meja Republike Slovenije pri vodstvu SKD.

Po tem Statutu, ki je še vedno v veljavi, ima stranka tri podpredsednike, od katerih sta dva voljena izmed članstva v Sloveniji na rednem kongresu, tretjega pa izvolijo člani iz zamejstva in izseljenstva. Podpredsedniki so člani izvršilnega odbora stranke. V našem primeru pa ima podpredsednik posebej pristojnost in odgovornost kot zastopnik območnih odborov v zdomstvu.

Pri oblikovanju omenjenega Statuta je aktivno sodeloval tedanji podpredsednik stranke, dr. Marko Kremžar. Vendar na poznejših volitvah podpredsednika v izseljenstvu ni nastopil kot kandidat. Na teh

volitvah so kandidirali dr. Peter Klopčič iz Kanade, g. Tone Oblak iz ZDA in prof. Tine Vivod iz območja Argentina in Južna Amerika. Za mesto podpredsednika je bil izvoljen prof. Tine Vivod.

Kot je zapadel rok mandatom vodstvu stranke v Sloveniji in so tam na kongresu izvolili novo vodstvo, tako morajo tudi člani SKD v izseljenstvu izvoliti novega podpredsednika. Te volitve je območni odbor SKD za Argentino določil za **soboto 31. oktobra in nedeljo 1. novembra**. To pot kandidirajo **Anton Oblak iz ZDA, Feliks J. Gaser, prav tako iz ZDA, in ponovno prof. Tine Vivod iz Argentine**. Krajevnim odborom so bile že razdeljene volilnice in sezname volilnih upravičencev. Vodstvo stranke toplo vabi vse člane, naj se udeležijo volitev in s tem ojačijo prisotnost izseljencev na področju političnega delovanja. Krajevni odbori bodo povsod članstvu sporočili kraj in urnik volitev, katerih izid bo potem sporočen na strankino vodstvo v Ljubljani.

SKD je edina stranka, ki tudi formalno v svojih statutih predvideva zastopanje Slovencev iz zdomstva. Mesto podpredsednika stranke za izseljence je edinstven primer med slovenskimi strankami, kakor je tudi edino SKD dala mesto na poslanskih kandidatnih listah Slovincu iz zdomstva in tako poslala v državni zbor prvega izseljenca. Te pravice bomo lahko ohranili le z aktivnim množičnim udeleževanjem.

Priznanje za prenovo slovenske cerkve v New Yorku

Arhitekt, ki je vodil prenovo slovenske cerkve sv. Cirila v New Yorku, Eduardo Lacroze, je za svoje delo dobil prvo nagrado za oblikovanje, ki sta jo podelila revija „Faith and Form“ (Vera in oblika) ter Medverski forum za religijo, umetnost in arhitekturo (IFRAA) v kategoriji verske arhitekture - obnova.

Revija Faith and Form ter IFRAA bosta nagrado arhitektu izročila na Bienalni konferenci IFRAA letos oktobra v San Antoniu. Fotografije Lacrozejevega dosežka bodo razstavljene leta 1999 na Konvenciji Ameriškega inštituta za arhitekturo v Dallasu. Fotografije bodo prav tako objavljene v pomladni številki revije Faith and Form prihodnje leto.

„Obnova cerkve sv. Cirila se je začela v

začetku aprila leta 1997 in odtlej je bilo opravljenega veliko dela, vendar na žalost vsa dela še niso končana. Sredi obnove smo se znašli v veliki finančni stiski, vendar nam je takrat na pomoč priskočila država, ki je z denarno podporo omogočila nadaljevanje del. Zdaj nas čaka še ureditev prostorov pod cerkvijo in bivalnih prostorov,“ je dejal pater Martin Krizolog.

Slovenska cerkev sv. Cirila je imela prvo mašo v slovenskem jeziku 4. julija leta 1916. „V cerkvi je slovenski informacijski center, ki ga vodim sam, prostori pa služijo še za razne kulturne dejavnosti, kot so koncerti in razstave,“ je dejal Krizolog.

Korupcija in odstop

Izvršilni odbor Slovenske ljudske stranke (SLS) je podprl vloženimi interpelacijami proti ministroma za obrambo Alojzu Krapežu (SLS) in za šolstvo in šport Slavku Gabru (LDS) Izvršilni odbor je ministru Krapežu predlagal, naj zaradi politične napake pri samo dodelitvi stanovanj, do katerega ni imel pravice, odstopi.

Izvršilni odbor SLS pričakuje, da bo tudi koalicijska partnerica LDS pri odločitvi o zamenjavi ministra Gabra, ki so mu očitane bistveno težje kršitve, upoštevala enake kriterije in ne bo potrebno glasovanje v parlamentu. Tudi predsednik vlade Janez Drnovšek je ministru Krapežu predlagal, naj odstopi. Minister Krapež je v krajši izjavi dejal, da je šlo za predlog in ne zahtevo po odstopu, zato si bo pred odločitvijo vzel nekaj časa za premislek.

19. oktobra je povedal predsednik glavnega odbora Slovenske ljudske stranke Franc Zagožen, da bo Krapež jutri izročil odstopno izjavo predsedniku vlade.

O morebitnih Krapeževih naslednikih pa se še ne pogovarjajo.

Frlec sprejel Slovence v Italiji

Slovenski zunanji minister Boris Frlec je 12. oktobra sprejel predstavnike slovenskih zamejskih organizacij v Italiji. Sogovorniki so razpravljali o problematiki sprejemanja globalnega zaščitnega zakona za Slovence v Italiji.

Predstavniki manjšine soglasno poudarili, da se zavzemajo za sprejetje takšnega zakona, ki bo plod kompromisov. Znotraj manjšine že deluje t.i. manjšinska komisija, spremlja postopek sprejemanja zakona in redno sodeluje z uradom Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu. Vse dejavnosti so poudarili tudi zahtevo po primerljivosti z ostalimi manjšinami v Italiji oziroma recipročnosti statusa italijanske manjšine v Sloveniji.

Minister Frlec je sogovornikom zagotovil, da bo Slovenija ne glede na politične razmere v Italiji po padcu vlade premiera Romana Prodiya preko svojih političnih predstavnikov nadaljevala aktivnosti pri sprejemanju zaščitnega zakona.

Vojaški pokopališči na Bovškem

S spominskima svečanostima so 17. oktobra v Logu pod Mangartom in Bovcu po koncu obnove posvetili vojaški pokopališči iz prve svetovne vojne. Posvetitev so se udeležili svojci padlih, predstavniki avstrijske dežele Salzburg in tamkajšnjega Črnega križa, ki je prevzel skrb za obnovo štirih avstrijskih vojaških pokopališč v Posočju, avstrijski veleposlanik v Sloveniji G. Wagner in predstavniki slovenske države.

Na pokopališču v Logu je pokopanih 1328 vojakov, od teh 859 avstrijskih, največ branilcev 2208 metrov visokega Rombona iz 59. salzburškega polka v zadnji 12. soški ofenzivi. Na bovškem pokopališču pa je našlo svoj zadnji dom 584 sodelujočih v preboju italijanske obrambne linije. V prihodnosti naj bi obnovili še preostali dve vojaški pokopališči na Bovškem, in sicer v Soči in Trenti. Te dejavnosti sovpadajo z 80-letnico konca prve vojne in odločujoče 12. ofenzive s prebojem pri Kobaridu.

43. SLOVENSKI DAN in

SLAVNOSTNI KONCERT

Kot uvod v praznovanje Slovenskega dne in predstavitev naše pevske kulture gostom iz Slovenije je bil v petek, 9. septembra zvečer v Slovenski hiši pripravljen koncert naših pevskih zborov.

Zvečer je ravnokar prišedši ljubljanski pomožni škof Alojzij Uran s somaševalci iz Slovenije in iz naše skupnosti opravil v cerkvi Marije Pomagaj pričetno mašo, nato pa sta v veliki dvorani nastopila Mladinski pevski zbor San Justo in iz notranjosti države Slovenski zbor iz Mendoze.

Uvedel je večer arh. Jure Vombergar in v kratkem razložil zgodovino obeh zborov:

"Slovenski pevski zbor iz Mendoze obhaja prav letos 50-letnico svojega obstoja. Ko je leta 1948 prišla prva skupina rojakov v Mendozo, je pod vodstvom in mentorstvom ravn. Marka Bajuka ustanovila pevski zbor, ki je svojo ljubezen do petja gojil skozi pet desetletij. Zbor vodi Roxana Muñoz. Mladinski pevski zbor San Justo, vodi ga Andrejka Selan Vombergar, je pa pred dvema letoma praznoval svojo 25-letnico. Oba zbora želita povzdigniti praznovanje zgodovinskega trenutka, ki ga obhajamo Slovenci v Argentini."

Zbora je še pozdravil predsednik Zedinjene Slovenije Marjan Loboda, nato pa sta s povezavo Janeza Grintala iz Mendoze in Karle Skvarča iz San Justa zbora predstavila bogat, dobro izpeljan in navdušeno sprejet program.

Mendoščani so zapeli: Pomlad (Hartman - Bajuk), Stoji hartelc (Dev), Večerni Ave in Naše gore (Foerster), Vespere autem (Gallus), Psalm CXX (Olsson). Polka

(Bajuk), Nocoj (Lipovšek); zatem pa še tukajšnje Canción de cuna (Guillen), Para despartar (Isella), Un negrito (de la Vega), La arensa (Castilla), Virgen de la Carrodilla (Herrera) in Pregones del Altiplano (Zalazar). Kot solistka je nastopala s prijetnim glasom Daniela Bajuk, odlično pa je vodila zbor in z njim dosegla zavidljivo višino Roxana Muñoz.

Mladinski zbor San Justo pa je podal: Per multos (Gallus), Sem zaljubljen bil (Adam), Po cesti gre (Vrabc), Mlatiči (Mašek), Marko skače (Vremšek), Gloria (Vivaldi) in Glorio in Credo iz Mise Criolle (Ramirez). Solista sta bila zelo dobra Marcelo Brula in Andrej Grilj, spremljali pa so na raznih glasbilih Claudia Lamberti, Franci Grilj, Anči Puntar, Patricija Grilj in Marta Selan. Ni treba poudarjati, da je dirigentka Andrejka Selan Vombergar odlično izvedla ves program.

Tehnično opremo so imeli na skrbi Janez Jereb, Pavel Malovrh, Damjan Ahlin in Bogdan Magister, oder pa je estetsko priredil Tone Oblak.

Poslušalci, posebno še novodošli gostje iz Slovenije, kar niso mogli prehvaliti izvajanja in umetniške višine, ki sta jih pokazala oba zbora.

Po dolgotrajnem ploskanju se je zboroma zahvalil predsednik ZS Marjan Loboda, nakar sta oba zbora drug drugemu tudi čestitala in se zahvalila.

Koncert je dostojno uvedel praznovanje Slovenskega dne. Prihodnji dan pa je imela v okviru praznovanja nastop pevska skupina Čuki, kar bomo poročali naslednjič.

PRAZNOVANJE V SAN JUSTU

Prišla je težko pričakovana nedelja, ko Slovenci v Argentini proslavljamo svoj 43. dan, svojo povezano in skupno zavest.

To pot je sovpadel z 42. obletnico Našega doma San Justo, ki je letos tudi prevzel pripravo prostorov in izvedbo programa, seveda s sodelovanjem vseh rojakov.

MAŠA V STOLNICI

Zjutraj so se pričeli zbirati rojaki, predstavniki organizacij ter narodne noše v Našem domu, odkoder smo v povorki odšli v bližnjo stolnico, ki je bila letos premajhna za vse vernike. Seveda se pozna, če pride iz domovine kakih 200 gostov. Slavnostno mašo je vodil ljubljanski pomožni škof Alojzij Uran, somaševalo pa je še 14 duhovnikov iz Argentine in Slovenije.

škofiji, ker veliko pomagajo in da jim želi še veliko uspehov kot skupnosti.

POKLONITEV GENERALU SAN MARTINU

Sledila je na trgu pred cerkvijo poklonitev generalu San Martinu. Tam so se zbrali naši predstavniki, kakor tudi občinske oblasti, ki jih je vodil župan te največje argentinske občine dr. Héctor Cozzi. Prisoten je bil še veleposlanik RS prof. dr. Janez Žgajnar, častni konzul RS Herman Zupan, predsednika ZS Marjan Loboda in Našega doma Mici Malavašič Casullo, škof Alojzij Uran, msgr. Janez Grilj, msgr. Jože Škerbec in župnik Tone Bidovec, sanhuški župnik Juan Juárez in v zastopstvu okrajnega škofa msgr. José Marcón.

Škof Alojzij Uran in narodne noše pred stolnico

Pred mašo je msgr. Škerbec pozdravil škofa msgr. Urana, ki se je nato zahvalil in tudi nagovoril vernike. Otrok v narodni noši je škofu izročil lep slovenski šopek. Nato je krajevni slovenski župnik Tori Bidovec pozdravil generalnega vikarja sanhuške škofije msgr. Marcona ter se mu zahvalil za dolgoletno prijaznost in naklonjenost; tudi njemu so izročili lep šopek.

Med mašo je ubrano pel Mladinski pevski zbor San Justo, vodila ga je Andrejka Selan Vombergar. Za zaključek pa je še vsa cerkev skupno zapela zahvalno pesem.

Na koncu maše je msgr. José Marcón še izrekel svojo zahvalo Slovincem v njegovi

Prizor so poživile slovenske narodne noše s slovenskimi zastavami, s parom v argentinski noši ob argentinski zastavi. Pred spomenik generala San Martina so nato položili venca župan in prof. Tine Vivod, ter M. Loboda in M. Malavašič. Slavnost je povzdignil glas trobente, na katero je zaigral Franci Žnidar, nato pa je podpredsednik SKD prof. Tine Vivod nagovoril zbrane v podobnih govorih v kastiljskimi in slovenskimi. Njegov kastiljski nagovor objavljamo na 6. strani.

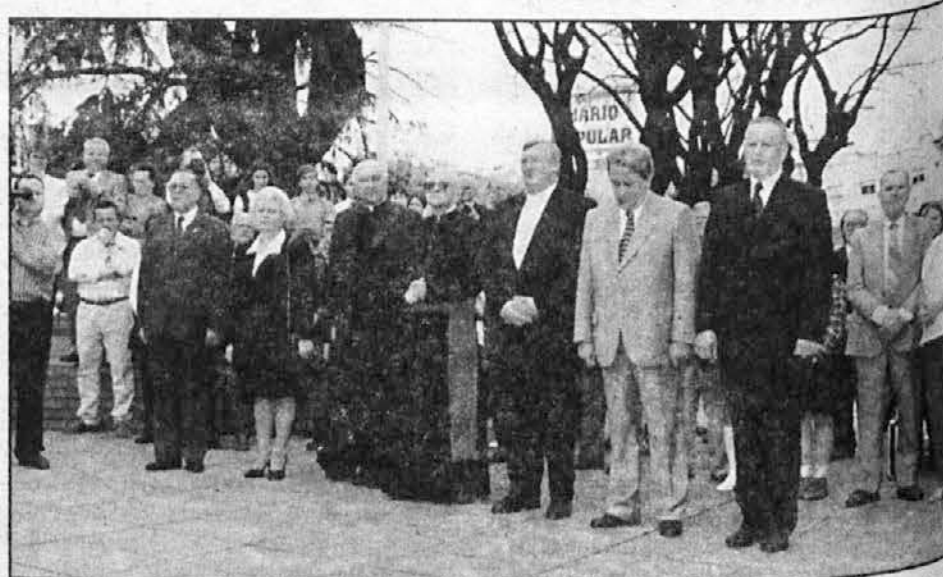
Presednica Našega doma Mici Malavašič je v španščini naslovila na poslušalce krajski govor, v katerem je poudarila, da se naši

Slovenski pevski zbor iz Mendoze

Mladinski pevski zbor San Justo in spremljava glasbil

Predsednik ZS Marjan Loboda, predsednica Našega doma Mici Malavašič Casullo, delegat msgr. Jože Škerbec, generalni vikar msgr. José Marcón, škof msgr. Alojzij Uran, župan občine La Matanza dr. Héctor Cozzi, veleposlanik RS univ. prof. dr. Janez Žgajnar pred spomenikom

42. obletnica Našega doma

mladi, čeprav rojeni v Argentini, še vedno lahko hranijo iz kulture svojih prednikov, iz glasbe, jezika in navad, ter obenem doživljajo kulturo te dežele. Pozdravila je in se zahvalila vsem prisotnim ter okrajnim občinskim in verskim oblastem, kakor tudi gostom iz Slovenije.

Župan sanhuške občine dr. Héctor Cozzi je pozdravil Slovence, jim čestital ter prikazal velikodušnost Argentine ob sprejetju tolakerih rojakov, za kar je žel obilen aplavz.

Po poklonitvi so se Slovenci zbrali na dvorišču v Našem domu, kjer sta Marjan Loboda in Mici Malavašič ter botra Doma Anica Indihar in Ciril Oblak dvignila slovensko in argentinsko zastavo, vsi pa smo zapeli še obe državni himni.

Nato je pozdravila vse goste predsednica Našega doma Mici Malavašič Casullo, ki je posebej pozdravila veleposlanika RS dr. Janeza Žgajnarja ter ljubljanskega pomožnega škofa Alojzija Urana, kakor tudi predstavnike naših organizacij ter vse zbrane rojake, "prav posebno pa Slovenke in Slovence iz daljne in ljubljene domovine, ki ste nas obiskali, da se z vašo prisotnostjo vsi bogatimo". Končala je rekoč: "Plapolanje obeh zastav, petje slovenske in argentinske himne, potrjuje zvestobo rodni zemlji ter vse priznanje tej, na kateri danes lahko praznujemo te dneve."

S tem je bila dopoldanska slavnost končana.

Kdor si je želel, je lahko dobil kosilo v Našem domu; bilo jih je nad 600, kar je gotovo rekord in so kuharice in strežniki skoraj zmogli. Po okusnem kosilu - hvala gre skrbnim članicam Našega doma - so

gostje pričakovali popoldansko slovesnost na dvorišču, kjer so naši Domovi imeli vsak svoj "štant", kjer so prodajali dobrote in spominčke, pijačo in jedačo tudi za tiste, ki niso ostali na kosilu.

AKADEMIJA V DVORANI

Popoldan ob petih pa se je v veliki gornji dvorani pričelo popoldansko slavlje. Tudi dvorana je bila premajhna za vse, ki so želeli prisostvovati.

Vso prireditve sta povezovala arh. Jure Vombergar in Danica Malovrh. Najprej sta pozdravila predstavnike slovenskih organizacij, Cerkve in Domov, slovenskega veleposlaništva, argentinske občine in druge rojake, predvsem obiskovalce iz Slovenije.

Kot prva je stopila pred mikrofona Mici Malavašič ter pričela slavnost z besedami: "Z veseljem in ponosom praznujemo 42. obletnico Našega doma. Z veseljem, ker je po tolikih letih še živ in trden duh, ki je usmerjal delo naših prvih članov. S ponosom, ker niso leta uničila vsega, kar je našega, slovenskega, temveč močno bije v srcih vnukov vseh tistih, ki so s trudom in ljubeznijo gradili ne samo zidove tega Doma."

Ponosni smo tudi, ker je ta naša obletnica obogatena s praznovanjem skupnega Slovenskega dne. To slavlje je možno, ker je v teh letih bilo opravljeno veliko delo v vsakem slovenskem središču, v katerem bijejo srca tolikih in tolikih slovenskih družin. Ne bi bilo isto, če bi celica, to je družina, ne gojila vseh vrednot, ki so nam drage."

Veleposlanik Republike Slovenije univ.

prof. dr. Janez Žgajnar je nato pozdravil vse predstavnike naše skupnosti ter predstavnike predvojnih naseljencev iz Triglava in Bernala, za tem pa vsem čestital ob tem pomembnem praznovanju v imenu Republike Slovenije, slovenskega veleposlaništva ter v svojem in v imenu svoje soproge. Nato je nadaljeval:

"Letos praznujete slovenski begunci po drugi svetovni vojni petdesetletnico svojega prihoda v Argentino, ki vas je lepo sprejela in vam dala možnost, da ste lahko zaživeli in se ohranili v novi domovini. Vsi smo Argentini in takratnim oblastem hvaležni za izjemno dejanje, da ste lahko prišli sem z družinami, česar mnoge in znane demokratične države tedanjega časa niso bile sposobne."

Hvaležni smo vsem vam in vsem že pokojnim, da ste se tako uspešno vključili v nove razmere in tako hitro dosegli uspehe kot solidni in spoštovani delavci in državljani, istočasno pa poskrbeli, sami in z izjemnimi žrtvami ter napori, da ste ohranili svoj verski in narodni značaj ter ga tako uspešno prenesli na mlajše."

Prav gotovo je danes prilika, da se s ponosom ozrete na doseženo, obenem pa tudi prilika, da se ozrete naprej."

Republika Slovenija vam bo ob tem še naprej pomagala po svojih močeh, v skladu z novimi časi in novimi potrebami in tudi v skladu s svojimi možnostmi."

Dragi rojaki iz Slovenije, želim vam, da v teh dneh doživite v 13 milijonskem Buenos Airesu in 13.000 kilometrov od domovine to živo slovensko zavest in življenje med svojimi rojaki, ki nam je lahko v marsičem za zgled, zlasti v ljubezni do domovine. Že Cankar je zapisal, da je domovina kakor zdravje. Žal se pomena domovine, podobno kot zdravja, često zavemo šele, ko ga ali jo zgubimo. Vaša prisotnost bo našim ljudem vlila novega poguma, nova znanstva in prijateljstva pa bodo omogočila nove vezi med vami."

Ko se naši ljudje, ki živijo tukaj, vračajo v Slovenijo, potrebujejo poleg sorodnikov tudi znanke in predvsem prijatelje, saj pravijo, da beseda sreča prihaja od besede srečanje. Od vas pa tudi pričakujemo, da boste po povratku domov znali navdušiti tudi druge rojake in pomagali ustvariti prijazno ozračje za medsebojno zaupanje in sodelovanje. Posebna skrb naj velja zlasti mladim ljudem, kajti predvsem od teh od njihovih stikov in vezi je odvisna bodoča povezanost naših izseljencev z matično domovino."

Želim vam, da bi se tu, v tej lepi deželi, imeli lepo med svojimi sorodniki in prijatelji in da bi se obogatili z novimi znanstvi,

z novim znanjem in novimi spoznanji, srečno vrnili domov."

Tudi msgr. Janez Gril je rojakom povedal, da je držal obljubo, ki jo je dal lani na Slovenskem dnevu v Lanusu, da bo letos spet prišel pogledat rojake, a z večjo skupino.

Predsednik Izseljenskega društva Slovenija v svetu lic. Boštjan Kocmur je pozdravil rojake, ki so se mu zahvalili s ploskanjem za vse, kar nam pomaga iz Slovenije.

Oglasil se je rojak iz Moravč Jože Bergant in se vzhičen zahvalil za lep sprejem in čestital vsem ob tem obisku.

Slavnostni govornik je bil Marjan Loboda, katerega zgodovinski pregled in načelne misli prinašamo na uvodnem mestu.

Zatem se je pričela glasbena akademija: Kot se spodobi, so najprej nastopili najmlajši. Otroški pevski zbor Zedinjena Slovenija (vodi Marta Selan) je zapel narodno Ptička ter živahno Klipo, klope Slavka Michelčiča, ki sta obe navdušili poslušalce.

Sledil je odrski prikaz Srečanje dveh svetov, ko smo poslušali petje treh zborov. Med njimi pa so vstopali recitatorji: Nevenka Godec, Marcelo Brula, Brigita Cerar, Nežka Štefe in Gregor Modic, ki so recitali pesmi Franceta Papeža, Tineta Debeljaka ml. in Toneta Rodeta, ki govorijo o tematiki srečanja dveh svetov - Slovenije in Argentine - v duši novega vseljenca. Tudi otroci Balantičeve šole so recitali znano Kunčičevo Ded se poslavlja.

Naši najmočnejši zbori: mešani zbor Gallus (vodi Anka Savelli Gaser), Mladinski zbor San Justo (vodi Andrejka Selan Vombergar) in Slovenski zbor iz Mendoze (vodi Roxana Muñoz) so zapeli posamezno in skupno pesmi Ptičke (Rančigaj), Bajukovi Pojdam u Rute in Ej, zato; Zdravico J. Pavčiča, Aljažev Triglav, Angelika Hribarja Hišica očetova, Bog in Slovenija (Pregelj - Ocvirk), Ipavčevi Iz stolpa sem in Domovini, ki so odmevale v ubranih zvokih po tihi dvorani, ki je z užitkom poslušala vituoznost izvajalcev.

Zatem je sledila še izročitev priznanj pevskega zboroma Gallus in iz Mendoze, ki letos obhajata 50 let nepretrganega in nesebičnega dela. Odličji jima je izročil Marjan Loboda. Mendoški Slovenci so ob tej priložnosti izrazili svojo zahvalo in čestitali ZS ob njeni 50-letnici. V imenu gostov in turistov iz Slovenije se je še zahvalil msgr. Alojzij Uran za gostoljuben sprejem in izrazil pohvalo ob našem trudu in uspehih.

Končno so vse zbori skupno zapeli našo himno Slovenija, ki so jo povzeli vsi prisotni in je mogočno zaključila slovesnost.

S tem je bilo slavlje končano. Rojaki so

Otroški zbor Zedinjene Slovenije

Vsi trije pevski zbori na odru

Msgr. Alojzij. Uran je prevzel vlogo dirigenta

Homenaje y agradecimiento

Hoy, delante de la excelsa figura del Capitán de los Andes y Padre de la Patria, la Colectividad Eslovena rinde su más sincero homenaje y profundo agradecimiento a todos aquellos que posibilitaron a nuestros abuelos y padres encontrar en la Argentina su segunda Patria, su segundo hogar y la cuna de sus hijos y nietos.

La historia de los Eslovenos se remonta a más de 1250 años de acontecimientos en una incomparable región de lagos, ríos, Alpeš, bosques, llanuras, colinas, cuevas mágicas, la costa del mar y serpenteantes valles.

La belleza singular del país guarda en su seno una vida que a través de los siglos fue signada por épocas de glorias y de tristezas, de libertades y de sojuzgamientos. El hombre esloveno, profundamente creyente a través de todas las generaciones, supo de invasiones en una región que fue paso obligado entre el Oriente bárbaro y un Occidente cristiano. Sobrevivir en una pequeña zona geográfica tan diversa, formar parte de un pueblo no muy numeroso y mantener, a pesar de todas las circunstancias, su identidad como nación, definió el carácter de los hombres y de las mujeres eslovenas.

Las crisis y las guerras que afectaron a Europa en los últimos cien años tampoco perdonaron a los eslovenos. En la actualidad cerca de medio millón de eslovenos viven esparcidos por todo el mundo como consecuencia de tres grandes migraciones. Nuestro país era receptor de inmigrantes y en el año 1930, según las estadísticas oficiales, en la Argentina el 70% de la población estaba compuesto por inmigrantes.

La última llegada masiva de los eslovenos a la Argentina fue en el año 1948, hace hoy 50 años. El terror comunista y las fronteras políticas definidas en la mesa verde de la diplomacia de bloques, los obligó a optar entre una vida detrás de la Cortina de Hierro - con una gran posibilidad de ser masacrados - o la desgarradora ruta del destierro. Los que se salvaron de ser asesinados indiscriminadamente recalaron en los campos de refugiados de Italia y Austria.

Desde allí y ante la imperiosa necesidad de buscar un futuro estable, cerca de 6 mil eslovenos, jóvenes, viejos y familias enteras recibieron una acogida humanitaria y autorización para vivir en la Argentina.

na, por decisión del entonces Presidente Gral. Juan Domingo Perón.

La gratitud que experimentamos hacia este gesto de la Argentina no se borrará jamás de nuestros corazones y creemos que en estos años los eslovenos han dado muestra de este sentimiento al mantener viva la identidad nacional pues un buen esloveno es un buen argentino.

Prueba elocuente de ello es la integración a la vida argentina de nuestras familias. Nuestros profesionales, empresarios exitosos de nivel continental, hombres de las artes, las ciencias, la educación, la política y los sacerdotes han dejado una huella indeleble en la sociedad argentina. Nuestros hijos han luchado en la Malvinas, nuestros andinistas escalaron las cumbres más altas y el pensador esloveno caló hondamente en la filosofía vernácula.

Al agradecer gestos tan nobles creo justo resaltar la actitud de otro presidente argentino, el actual, el Dr. Carlos Saúl Menem, cuando confirmó la generosidad argentina y en el año 1992 ubicó a la Argentina entre los primeros países del mundo en reconocer al nuevo estado independiente: la República de Eslovenia.

Por ello, señoras y señores, los eslovenos testimoniamos hoy nuestra gratitud y nuestro compromiso perpetuo al Gran Pueblo Argentino.

Que Dios bendiga a la Argentina!

prof. Augusto Vivod

43. Slovenski dan

se pričeli razhajati, zbori pa so se uredili na odru za fotografiranje. Tedaj pa je škof msgr. Uran stopil na oder in čestital pevce, potem pa še sam pričel dirigirati vse tri zборе, tako da so pod škofovim vodstvom - izven programa seveda - nekaj časa peli narodne pesmi!

Po kratkem odmoru, ko so se lahko rojaki pozdravljali z znanci ali obiskovalci iz Slovenije in se okrepčali v dobro založenih štanti, se je pričel

FOLKLORNI VIDEO - FESTIVAL

na mogočnem odru, ki ga je izdelal s sodelavci - kakor tudi oder v dvorani - naš mojster Tone Oblak. Tu so bila predstavljena slovenska središča v Argentini v besedi, sliki in folklori. Danica Oblak je povezovala vse pripovedovanje o "slovenski sagi" v Argentini po besedilu Stanka Jerebiča in arh. Jureta Vombergarja, ko so se med kratko zgodovinsko orisbo Doma in okoliša na platnu prikazovali posnetki iz njih zgodovine in dela. Video je izdelal odlično Marjan Bogataj. Potem pa so na odru še nastopile skupine iz vsakega doma: Iz Bariloč so

predstavili folklorne ples, iz Carapachaya štajerske ples, iz Slovenske vasi tudi naše folklorne ples, Pristava pa je predstavila živahen rezjanski ples. Iz San Martina je nastopil moški pevski zbor, Slomškov dom pa je predstavil argentinski ples tango, novost na naših odrih.

Končno pa so gostitelji iz San Justa predstavili argentinski ples malambo - kot počastitev bližnjega praznika odkritja Amerike 12. oktobra - pa še argentinski pericón ter za konec slovenske folklorne ples v zabavni obliki.

Poslušalci in gledalci so vsako točko nagradili s ploskanjem in živahnim odobravanjem, saj so vse izzvene mogočno in zanimivo.

Naj omenimo, da sta za zvok v dvorani in na dvorišču skrbela Janez Jereb in Pavel Malovrh, znak slovenskega dne, ki smo ga objavili v prejšnji številki, pa Erika Indihar.

Kot zanimivost je arh. Vombergar naštel, da je pri Slovenskem dnevu pomagalo - zastoj seveda - nad 600 sodelavcev: med pevci, dirigenti, recitatorji, plesalci, otroki, narodnimi nošami, duhovniki in ministranti pri maši, pripravi in tisku besedil, programov, videa, pri izdelavi odrov in upravi luči, v stojnicah in pri kuhi in postrežbi, pripravi in pospravi, in še in še!

Da se zahvali vsem posameznim, je bilo

Pisali smo pred 50 leti...

Mendoza, konec septembra

V Mendoza je v zadnjem času začelo prihajati vedno več emigrantov. Tudi slovenskih beguncev je že precej prišlo, ki so že vsi dobili razne zaposlitve.

Emigranti ob prihodu v Mendoza dobe zatočišče v novem imigrantskem hotelu. Stanujejo v lepih sobicah in imajo dobro hrano.

Ker bo tudi v bodoče prihajalo vedno več emigrantov v te kraje, Vam navajamo nekaj splošnih podatkov.

Plača znaša dnevno za navadnega delavca \$ 11.-, za medió oficiala \$ 13,50-, za oficiala \$ 15.-. Torej mesečno od \$ 300 do \$ 450. Privatniki v konkurenci plačujejo oficialom tudi \$ 18.-

Oskrbniki na večjih posestvih dobivajo mesečno po 200 \$ in 20 odstotkov vsega

pridelka. Kupna cena za zemljo na periferiji mesta je 30 \$ za kv. meter, 20 do 30 km izven mesta pa 1000 \$ za en ha. Za privatne službe je težje. Delajo le po nekaj ur na dan in plača za tako delo znaša 150 \$. Stanovanje ni tako težko dobiti, kakor v Buenos Airesu. nekaj slov. družin je te dni dobilo stanovanje že v mestu samem in sicer za 80 \$ in to dve sobi, kuhinja in kopalnica. Tukaj slovenske družine, ki štejejo po 4 člane, za hrano ne porabijo niti 100 \$ mesečno, toda ne žive slabo.

Če bo sčasoma prišlo v Mendoza kaj več Slovencev, se bo uredila v cerkvi San Nicolas, ki je v središču mesta, skupna slovenska služba božja.

Svobodna Slovenija, št. 20;
15. oktobra 1948

Slovenija, moja dežela

Smučanje na Blokah

Kot vsi vemo, se je moderno smučanje porodilo v nordijskih državah, odkoder se je razvilo ne samo v oddih, ampak tudi v tekmovalni šport. V tem športu smo Slovenci precej poznani.

Zanimivo pa je dejstvo, da se je v Sloveniji že pred več sto let razvila enaka ali podobna smučarska tehnika, ki so jo pa uporabljali samo kmetje na Blokah na Notranjskem. Zgleda, da se je to smučanje razvilo samostojno, da pa je sčasoma zamrlo.

Že Valvazor je omenjal, da smučanje ni bilo neznano Slovincem - Kranjcem tistega časa. Takole pravi:

„Kmetje Gornje Kranjske poznajo posebne vrste iznajdbo, ki je še nisem videl nikjer drugje: v zimskem času, ko je veliko snega, se spuščajo v dolino z neverjetno naglico. V ta namen vzamejo dve leseni deski, vsaka je kake četrt palca debela, pol čevlja široka in kakih pet čevljev dolga. Na prednjem koncu so deske zavahane navzgor, na sredi imajo usnjene jermene, da se pritrdijo noge vanje. Vsaka taka lesena deska se priveže pod vsako nogo. Kmet na njih ima v roki debel kol, si ga porine pod pazduho, se nagne nazaj in ga upravlja kot nekako krmilo, da se spušča ali kar leti navzdol po najbolj strimih bregovih, nič hitreje kot tisti, ki uporabljajo drsalke, da se se na Holandskem drsajo po ledu.“

Maksim Gaspari
Smučanje na Blokah

nemogoče, zato se je predsednik ZS Marjan Loboda zahvalil le Tonetu Oblaki, Andrejki Selan Vombergar, Eriki Indihar in Nežki Kržišnik, ki so zahvalo sprejeli v imenu vseh sodelujočih.

Nabito polno dvorišče v San Justu se kar ni hotelo izprazniti. Gostje so se pogovarjali ob mizah še dolgo v noč, mladina pa

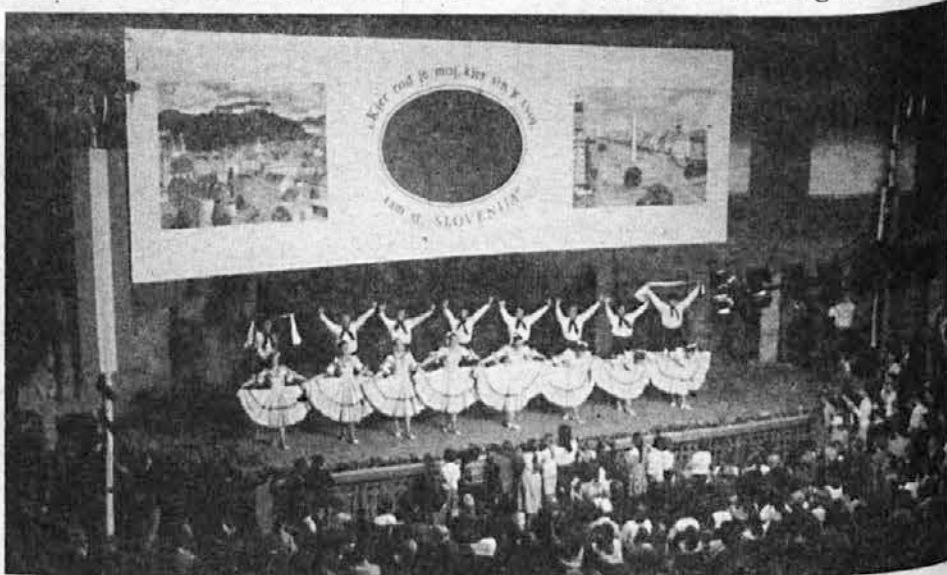
je plesala v dvorani še kar v jutro ob zvokih pevske skupine Čuki.

Res, bil je en lep večer, nam v ponos gostom pa v prikaz o našem življenju.

Na svidenje v prihodnjem letu!

TD

Fotografije:
Marko Vombergar

Folklorni plesi na mogočnem odru pred številnim občinstvom.

Novice iz Slovenije

Slovenci v Argentini

43. Slovenski dan in 42. obletnica Našega doma

Odbor Našega doma bi rad izrazil zahvalo vsem, ki ste iz domačega društva pripomogli, da je praznovanje Slovenskega dne in 42. obletnice Našega doma tako lepo uspelo.

Najlepša hvala sodelujočim pri nastopih: pevskim zborom in pevovodkinjam, voditeljem in članom folklornih skupin, režiserjem in recitatorjem, narodnim nošam in vsem tistim, ki ste povzdignili slovesnost s skrbno pripravljeno sv. mašo. Vsem, ki ste izdelali video prikaz, video-snemalce, fotografom, upravljalcem luči in zvoka. Tistim, ki ste si zamislili opremo in diagramacijo programnih listov, letakov, plakatov, napisov, znakov in grobov; tistim, ki ste pripravili oglase, stenočas, zahvale, priznanja ter sestavljali besedila programov, napovedovanj in povezovanj.

Vsem, ki ste sodelovali pri pripravi odrov (tako za koncert v Slovenski hiši kot za nastope v dvorani in na dvorišču Našega doma), pri pripravi scene-rije, izdelavi stojnic, pri barvanju, krašenju, čiščenju in pospravljanju, pri pripravi prostorov z mizami in stoli. Kuharicam, strežnicam, strežnikom, ki ste poskrbeli za kosilo, napekli krofe in empanade, prodajalcem v stojnicah; gospem, ki ste spletle vence; otrokom, ki so izdelali zastavice.

Prisrčen Bog plačaj: Zvezi žena in mati, Mladinskemu pevskeemu zboru San Justo, članom šolskega ter mladinskega odbora, otrokom ter družinam, ki zahajajo v Naš dom. Lepa zahvala tudi vsem bratskim domovom ter Zedinjeni Sloveniji!

Ostanimo združeni v bodoči rod!

Odbor Našega doma

DIPLOMA V SPOMIN

V Bariločah je navada, da za dan emigranta bariloška občina skupaj z notranjim ministrstvom pripravi posebno prireditev, na kateri podeli diplome vsem priseljencem iz drugih držav, ki so dopolnili petdeset let svojega bivanja v Argentini kot priznanje za njih „izbiro Argentine kot zemlje upanja in v zahvalo, da so petdeset let posvetili svoj trud, delo in vse najboljše iz sebe za veličino Argentine.“

Bariloški časopis El Cordillano z dne 5. septembra, po katerem smo povzeli to novico, prinaša med drugimi tudi sliko Slovencev, ki so letos prvič prišli v poštev za to diplomu. To so dr. Vojko Arko, Marjana Marn, Terezka Marn Žužek, dr. Stane Žužek ter Ignacio Ingrisich. Še nekateri drugi rojaki, ki so tudi prišli sem pred 50 leti, pa bodo to diplomu prejeli naslednje leto.

Osebnosti

Krst: V soboto, 3. oktobra je bil krščen v cerkvi San Isidro Labrador **Matej Nikolaj Ravarotto**, sin prof. Pavlinke Voršič in prof. Germana Ravarotto. Botra sta bila prof. Cristina Varvello in Jurij Truden. Čestitamo!

Srečni družini iskreno čestitamo!

Poroka: V cerkvi Marije Pomagaj sta se v soboto, 17. oktobra, poročila **Franci Sirc** (iz Velesovega v Sloveniji) in prof. **Nancy Selan**; za poročne priče so bili njuni starši Franc in Ljudmila Sirc ter Anton in Vladimira Selan; ob somaševanju Staneta Zidarja, dekana v Kranju, ju je poročil msgr. Jože Škerbec. Čestitamo!

veslanju. Poznavalci slovenskega veslanja so največ pričakovali od obračuna med skifisti, kjer sta se za prvo mesto potegovala Čop in Špik, na koncu pa se je izkazalo, da je Čop ta čas premočan za mlajšega klubskega tekmeča. Tretje mesto je z zelo dobrim nastopom osvojil tretji blejski tekmovalac Jani Klemenčič in po dolgotrajni boleznini potrdil vrnitev med najboljše slovenske veslače.

NOVICE S PRIMORSKE

MRAČNA LETA BENEČIJE (Cankarjeva založba, slovenski prevod Vide Gorjup Prosinkovič po italijanskem izvirniku - izdaja založniške zadrage Dom iz zamejskega Čedadu) je povzetek „prezgodaj odkritih dokumentov“ o obstoju, organizaciji in delovanju tajne para-vojaške službe v Benečiji ter načrtne raznoročevanju Slovencev v imenu zaščite pred invazijo komunizma oz. na podlagi enačenja slovenstva s komunizmom. Ob predstavitvi je predstavnik zadruge Doñ Božo Zuanella ocenil, „da je bilo po drugi svetovni vojni, predvsem v obdobju med letoma 1945 in 1956, torej v razmerah demokratične ureditve v Italiji, proti Slovincem v Italiji storjene več škode kot pod fašizmom“. Beneški Slovenci zato zahtevajo „vojno odškodnino“ v obliki zaščitnega zakona.

V FINŽGARJEVEM DOMU na Opčinah IN V Primorskem dramskem gledališču Nova Gorica je nastopila lutkovna skupina Mi smo mi SKD Celovec s predstavo Sapraniška avtorice Svetlane Makarovič. Predstava je bila v okviru Koroških kulturnih dnevov na Primorskem; ti so se z omenjeno lutkovno predstavo začeli v petek v Šentpetru in končali v Števerjanu. Slovenske gledališke oz. lutkovne skupine s Koroške ter ustvarjalci z različnih umetniških in kulturnih področij so se predstavili oz. srečali s kolegi iz zamejstva v Italiji še v Štandrežu, Trstu, na Opčinah, v Gorici, Naborjetu, Rojanu, Devinu in Števerjanu. Pestre in vsebinsko bogate kulturne dneve na Primorskem je pripravila Krščanska kulturna zveza (KKZ) iz Celovca.

PROF. IVANU RUDOLFU, enemu izmed voditeljev protifašistične organizacije TIGR (Trst-Istra-Gorica-Reka), so odkrili dopisni kip v njegovi rojstni vasi, Podnanos pri Vipavi (takrat Šentvid). Prof. Rudolf je deloval med vojno tudi v Afriki, kjer je primorske rojake spodbujal za boj proti fašizmu. Po vojni pa ni mogel ostati doma, ker se ni maral ukloniti Titovemu komunističnemu režimu. Zato se je v Trstu posvetil šolstvu, politiki in časnikarstvu do smrti leta 1962. Kmalu bo izšla tudi publikacija z njegovim življenjem in delovanjem ter zbirka njegovih lovskih zgodb.

MARIBOR - V vojašnici generala Maistra v Mariboru se je začela slikarska kolonija v spomin na vojaka, pesnika, generala in domoljuba Rudolfa Maistra - Vojanova, ki jo že četrto leto zapored organizira poveljstvo vojašnice. Slikarsko kolonijo, na kateri sodeluje prek 20 slikarjev iz vse države, je odprl poveljnik vojašnice polkovnik Franc Ošljak. Povedal je, da bodo slike iz kolonije razstavili ob dnevu vojašnice, ki ga vsako leto praznujejo 23. novembra, na dan, ko je Maister z vojaško akcijo Maribor priključil Sloveniji.

FRANKFURT, Nemčija - Trubarjev sklad in ministrstvo za kulturo RS sta na Frankfurtskem knjižnem sejmu v okviru razstavnega prostora slovenskih založnikov predstavila knjige najbolj prevajanih slovenskih avtorjev. V središču „ulice“ so za informacijskim pultom bili na voljo izvodi nekaterih knjig slovenskih avtorjev, ki so izšle s podporo Trubarjevega sklada pri tujih založnikih, in sicer 20 knjig, ki so izšle v 12 jezikih pri 20 založbah. Posebna pozornost je posvečena najbolj prevajanima avtorjema Tomažu Šalamunu in Dragu Jančarju. Založba celovškega dnevnika Kleine Zeitung Carinthia pa je skupaj z založbo Wieser predstavila knjigo o stotih slovenskih gostilnah. Avstrijska avtorja v svojem izboru predstavljata v sliki in besedi ne samo dobrote vseh slovenskih pokrajin, pač pa tudi slovensko kulturo in istovetnost. Knjiga o kulturno-kulturnem potovanju po Sloveniji bo prihodnji mesec izšla tudi v slovenščini pri celovski Mohorjevi družbi.

PRAGA, Češka - V Pragi sta ministra za kulturo Slovenije in Češke, Jožef Školč in Pavel Dostal, odkrila spominsko ploščo renesančnemu skladatelju Jacobusu Gallusu. Na slovesnosti sta ministra poudarila, da je Gallusova življenjska in ustvarjalna pot izjemnega pomena tudi za povezovanje slovenskega in češkega naroda. Ministra sta imela tudi pogovore o izvajanju programa o dvostranskem sodelovanju v izobraževanju in znanosti za obdobje od 1998 do 2002.

Slovenija in šport

LAŠKO - Na seznamu tujih športnikov, ki so dobili slovensko državljanstvo, je tudi košarkar Miljan Goljović. „Presrečen sem, da so se stvari končno uredile. Po nekaj mesecih bom danes spet lahko mirno spal,“ je povedal 204 centimetere visok krilni igralec, član Pivovarne Laško.

BERLIN - Brazilski tekač Ronaldo Da Costa je na berlinskem maratonu dosegel najboljši čas na svetu v tej disciplini. Maraton je pretekel v dveh urah, šestih minutah in petih sekundah. Edini slovenski tekač Roman Kežar je osvojil 11. mesto in s časom 2:13,23 postavil nov najboljši čas v zgodovini slovenskega maratona.

CELOVEC, Avstrija - Avstrijec Michael Ausserwinkler je bil na konstitutivni seji predsedstva skupne kandidature za OI brez meja 2006 (avstrijska Koroška, Furlanija, Julijska krajina in Slovenija) po pričakovanju izbran za predsednika. Nosilec kandidature je Celovec. Slovensko stran so zastopali članica izvršnega odbora Olimpijskega komiteja Slovenije Tjaša Andree Prosenc, državni sekretar za šport Janko Strel in Tomo Levovnik (mesto Ljubljana). Dogovarjali so se predvsem o pripravah na obisk posebne komisije Mednarodnega olimpijskega komiteja (MOK), ki si bo od 23. do 28. oktobra ogledala tudi predvidena prizorišča v Sloveniji, Italiji in Avstriji.

LJUBLJANA - Najboljši slovenski olimpijonec in najstarejši dobitnik zlatega olimpijskega odličja na svetu Leon Štukelj je podpisal pogodbo s Telekomom Slovenije,

ki bo v naslednjih dveh letih izdal štiri serije kartic z motivi iz Štukljevega življenja in športne poti. Leon Štukelj, ki živi v Mariboru, bo 12. novembra v rojstnem Novem mestu praznoval stoletnico življenja. Telekom bo polovico prihodkov, pridobljenih s prodajo pravic za trženje telekarti v tujini, nakazal Rotary klubu Novo mesto za humanitarne programe.

SOFIJA, Bolgarija - Slovenski namiznoteniški igralci so zmagovalci predtekmovalne skupine D druge evropske lige. Na turnirju v Sofiji so brez poraza zasedli prvo mesto, Bolgarijo so premagali s 4:1, Turčijo s 4:2, Ciper s 4:0 in Izrael s 4:3. Njihov naslednji nasprotnik v polfinalu bo zmagovalce skupine C, kjer nastopajo Belorusija, Ukrajina, Litva in Latvija. Polfinalni tekmi bosta na sporedu novembra.

HRASTNIK - Petkratni svetovni prvaki v raftingu, ekipa Bober I, tudi na predzadnji letošnji dirki državnega prvenstva na Savi pri Hrastniku niso dovolili presenečenja. Zmagali so tako v slalomu kot v spustu, skupno pa so že osvojili novi naslov državnih prvakov. Drugo mesto so v slalomu zasedli domačini (Rafting team Hrastnik), v slalomu pa člani ekipe IPS Sulec.

BLED - Iztok Čop med skifisti, skupaj z Luka Špikom v dvojnem dvojcu, Grega Sračnjek in Miha Pirih v dvojcu brez krmarja, blejski četverec brez krmarja in Romina Štefančič med članicami so državni prvaki v veslanju. Izidi na DP na Bledu so le še enkrat potrdili razmerje moči v slovenskem

Mali oglasi

ČEVLJI - tudi po meri. Od preprostih do najmodernejših italijanske mode. Pridem na dom. Kličite na tel.: 624-8876 od 15. ure dalje.

TURIZEM

tel. 441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: tel. in faks: 374-7991 in 476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300
Dr. Héctor Fabián Lo Faro (Miklič). Odvetnik. Vsak dan od 15 do 20 ure. Almaguer 3351, 1. nadstr. „F“, San Justo. Tel. 482-5624.

VIDEO

Marjan Vivod - video posnetki, filmanje z eno ali več kamerami. Predhodni proračun in zagotovljen termin izdelave. Padre Castañer 366 - (1708) Morón Tel.: 696-8842 - E-mail: vivodtine@overnet.com.ar

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Kvalitetno razvijanje fotografskih filmov: 36 posnetkov 10x15 \$ 10.- Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga - Tel.: 659-2060 - E-mail: marko@pinos.com

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azcuénaga 77 - (1704) Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA - Bmé. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bmé. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Urađuje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Česarek).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Urađuje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JÚSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Urađuje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Urađuje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4.- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

21. oktobra 1998

1 dolar	153,59 SIT tolarjev
1 marka	94,72 SIT tolarjev
100 lir	9,57 SIT tolarjev

Obvestila

PETEK, 23. oktobra:

Zadnja maša, ki jo bo daroval msgr. A. Uran, bo ob 10. uri v kripti bazilike Santísimo Sacramento.

SOBOTA, 24. oktobra:

Občni zbor Počitniškega doma dr. Rudolfa Hanželiča ob 17. uri v Slov. hiši.
Razgovor z dr. Grilom ob 20. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 25. oktobra:

31. obletnica Pristave s celodnevni programom.

SOBOTA, 31. oktobra:

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja ob 15. v Slovenski hiši.

SREDA, 4. novembra:

Občni zbor zveze slovenskih mater in žena s predhodno sejo, ob 16.30 v Slovenski hiši.

SOBOTA, 7. novembra:

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja ob 15. v Slovenski hiši.

SOBOTA, 14. novembra:

Sklepna seja profesorjev Slovenskega srednješolskega tečaja v Slov. hiši.

**Zveza trdna - temelj pravi,
da bo trden naš obstoj!**

31. OBLETNICA PRISTAVE

Nedelja, 25. oktobra

- 11.00 zbiranje prijateljev
 - 11.15 dviganje zastav
 - 11.30 sv. maša: delegat msgr. Jože Škerbec
 - 13.00 kosilo
 - 16.00 kulturni program
- Slavnostni govornik: lic. Franci Markež
Igra „Žlahtni meščan“ (Molière) v režiji Dominika Oblaka
Prosta zabava

Prisrčno vabljeni!

SDO

SFZ

ZVEZNI MLADINSKI DAN

bo v Slomškovem domu, v nedeljo 9. novembra

- 8.00 pričetek tekmovanj
- 9.45 dviganje zastav
- 10.00 mladinska maša za našo mladino
- 13.00 kosilo
- 19.30 kulturni program in nato prosta zabava; sodelovala bosta „Rock & Polka“ in „Trio Mi štirje“.

Tiskovni referat Zedinjene Slovenije vabi na predavanje, ki ga bo imel glavni urednik tednika Družina, dr. Janez Gril na temo

Položaj tiska v Sloveniji

Vabljeni vsi, ki se za to snov zanimajo.

Srečanje bo v mali dvorani Slovenske hiše v soboto, 24. oktobra ob 20. uri.

USTAVNO SODIŠČE O DENACIONALIZACIJI

Ustavni sodniki so na seji 14. oktobra vnovič obravnavali in tokrat tudi sprejeli odločitev v zvezi z novelo zakona o denacionalizaciji ter zakonom o zaključku lastninjenja. Odločitev ustavnega sodišča glede zakona o zaključku lastninjenja naj bi bila predvidoma dosegljiva do konca tedna, o noveli zakona o denacionalizaciji pa predvidoma do konca tega meseca.

O CARINSKI ZVEZI

Slovenija je v Bruslju opravila še dvostanski pregled uskaljenosti slovenske zakonodaje z evropsko ureditvijo za področje carinske zveze. Slovenija je glede na sedanje stanje kar dobro usposobljena oziroma pripravljena na vstop v carinsko zvezo, je povedala Vojka Ravbar, ki je kot predsednica delovne skupine za pripravo pogajalskih izhodišč za to področje vodila slovensko delegacijo v Bruslju. Odprta vprašanja so glede obsega brezcarinskega uvoza za potrebe državljanov ob prehodu meje, kjer ima EZ postavljeno mejo na 175 ecujev, Slovenija pa na 80 ecujev ter glede olajšav pri uvozu opreme za invalide in invalidske organizacije.

SREČANJE NA BLEDU

Na Bledu je bilo 5. srečanje ministrov za kmetijstvo držav srednje in vzhodne Evrope. Slovenski minister za kmetijstvo Ciril Smrkolj je dejal, da bo vključitev v EZ prinesla slovenskemu kmetijstvu pozitivne spremembe. Če že ne na dohodkovnem področju, pa vsaj na sistemskem.

NAROČNINO ZA „DRUŽINO“

lahko plačate v SLOGI
do 23. oktobra t.l. v uradnih urah

Če imate pri nas račun, lahko to uredite po telefonu.
SLOGA — Glavna pisarna: Bme. Mitre 97 — Ramos Mejía
Tel. 656-6565/ 654-6438 /658-6574
Uradne ure: Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

DR. VITAL AŠIČ

odvetnik

sporoča, da urađuje tudi v mestu Buenos Airesu
Paraná 830, 5. nadstr., tel. 811-8186
Prijave na tel/faks: 796-5153 (vsak dan od 17. do 20. ure)
E-mail: asic@interar.com.ar

*Jaz sem vstajenje in življenje,
kdor v Me veruje, bo živel vekomaj*

Vsem članom in prijateljem Pristave sporočamo, da nas je po kratkem in hudem trpljenju zapustila in odšla k Njemu, ki ga je resnično ljubila, naša gospodična

Mija Markež

dolgoletna članica in steber naše pristavske družine. Molili bomo za Vas. Vi pa pri Bogu prosite, da bi Pristava še dolgo let takšna, kakršno ste v življenju ljubili.

Odbor Pristave

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario:
Asociación Civil Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421
e-mail: esloveniau@impsat1.com.ar
e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:
Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo
Argentino
Suc. 7

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 7211

Registro Nac. de la Propiedad
Intelectual N° 881153

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti
pa \$ 65; obmejne države Argentine 90 USA
dol.; ostale države v obeh Amerikah 100
USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija,
Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje
z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA
dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:
TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - (1101) Buenos Aires -
Argentina - Tel.: 307-1044 - Fax: 307-1953
E-mail: vilko@ciudad.com.ar

HRANILNE KNJIŽICE

lepo darilo za vse priložnosti:

*rojstne dneve, godove, prvo sv.
obhajilo, božič, ipd.*

Lično vezane dobite v glavni pisarni
Sloge v Ramos Mejía
Tel.: 656-6565

Kdo bo zadnji?

Nihče ni rad zadnji, gotovo tudi vi ne. Zato pohitite z nakupom najbolj iskane slovenske knjige v Argentini.

Zbornik

Zedinjene Slovenije naj bo čim prej tudi vaša last. Nabavite si ga lahko v Slovenski hiši, v Slogi in v vseh slovenskih Domovih. Pohitite, da ne boste zadnji!